

Folketingets Kulturdvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

18. december 2012

Folketingets Kulturdvalg har den 15. november 2012 stillet mig følgende spørgsmål, nr. 40 (Alm. del), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Som opfølgning på De Danske Danseskolers foretræde i udvalget den 14. november 2012, jf. KUU alm. del – bilag 10 og 23 samt KUU alm. del – svar på spm. 29, bedes ministeren redegøre for, hvordan den danske dansetradition fortsat kan bevares i lyset af, at antallet af danseskoler bliver stadig færre blandt andet på grund af, at private danseskoler ikke kan modtage offentlige tilskud i henhold til folkeoplysningsloven på lige fod med danseforeninger og derved oplever unfair konkurrenceforhold?

Svar:

Folketinget har besluttet, at kommunerne skal yde økonomisk støtte til folkeoplysende aktiviteter, fordi folkeoplysningen og dens værdier om fællesskab er en del af landets demokratiske fundament. Folkeoplysningen har historisk set været, og er fortsat et væsentligt element i at skabe fællesskab og give befolkningen et dannelsesløft, og foreningslivet bidrager således til børn og unges demokratiforståelse og til at skabe aktive medborgere.

Beslutningen om økonomisk støtte er udmøntet i folkeoplysningsloven, som udgør rammerne for de kommunale tilskud til den folkeoplysende virksomhed. Landets kommuner har således pligt til at yde tilskud til den folkeoplysende voksenundervisning og til de frivillige folkeoplysende foreningsaktiviteter for børn og unge under 25 år. Ud over det lovbestemte tilskud har kommunerne endvidere mulighed for at supplere den lovbestemte økonomiske støtte til de folkeoplysende aktiviteter under henvisning til det kommunale selvstyre.

Spørgsmålet om folkeoplysningsvirksomhed og konkurrenceforvridning er behandlet i folkeoplysningsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, hvorefter en kommunalbestyrelse skal være særligt opmærksom på lovens krav til formål og foreningsdannelse, når den støtteeberet-

tigede folkeoplysende aktivitet kan have konkurrenceforvridende følger for privat kommerciel virksomhed.

Denne bestemmelse medfører, at kommunen skal vurdere de lokale konkurrencemæssige forhold og kriterierne for den folkeoplysende aktivitet, inden afgørelsen om eventuel økonomisk støtte kan træffes. I kommunens vurdering indgår det, at foreningen skal have en almennyttig virksomhed, og at et eventuelt økonomisk overskud som følge af den folkeoplysende virksomhed udelukkende må anvendes til folkeoplysende og andre almennyttige aktiviteter.

Hvad angår voksenundervisning i dans, så fremgår det af folkeoplysningsbekendtgørelsens § 5, stk. 3, at der under kapitel 4 i folkeoplysningsloven ikke ydes tilskud til dans – bortset fra folkedans. Kommunalbestyrelsen kan dog, som det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 4, efter høring i af folkeoplysningsudvalget, tillade, at der ydes tilskud til voksenundervisning i dans. Samme begrænsning gør sig ikke gældende for undervisning i dans i folkeoplysende foreninger efter folkeoplysningslovens kapitel 5.

Den danske dansetradition rækker over en lang tidsperiode, og de private danseskoler har været én blandt mange aktører på området gennem tiden. Det er min opfattelse, at den danske dansetradition fortsat skal bevares og udvikles i et samspil mellem private aktører, offentlige aktører og de frivillige kræfter og ildsjæle, som løfter danseinitiativer i nærmiljøet.

Det fremgår af KUU alm. del, Bilag 23, at Folketinget bør yde støtte til private danseskoler. Det grundlæggende problem i dette forslag er, at midler til folkeoplysning ikke skal anvendes til at støtte private virksomheder men til at støtte almennyttige aktiviteter og foreninger. Desuden bør man være bevidst om, at privatejede danseskoler og folkeoplysende foreninger med danseaktiviteter for børn og unge drives på vidt forskellige vilkår.

Den private danseskole kan frit bestemme rammerne for sit virke og kan generere en indtjening til ejeren på markedsmæssige vilkår, mens den folkeoplysende forening er underlagt en lang række krav og betingelser om bl.a. demokratisk opbygning og aktivt medlemskab, samt at foreningen skal have en almennyttig virksomhed og en demokratisk valgt bestyrelse. Den folkeoplysende forening har tillige et overordnet formål om at bidrage til medlemmernes forståelse af demokrati og aktivt medborgerskab. Der er derfor en væsentlig forskel mellem en privat virksomhed og folkeoplysende forening.

Denne skelnen gælder i øvrigt også, hvor såvel private virksomheder som folkeoplysende foreninger udbyder samme aktiviteter inden for fitness, squash, fodbold, løb, ridning, m.m.

Til forslaget i KUU alm. del, Bilag 23 skal det yderligere bemærkes, at folkeoplysende foreninger under folkeoplysningslovens kapitel 5 ikke kan opnå tilskud til specifik

dækning af lærerudgifter i forbindelse med afvikling af danseaktiviteter for børn og unge. Aktiviteterne er baseret på indsatsen fra frivillige, der af egen lyst og interesse bruger deres fritid på at engagere børn og unge – ikke kun i dansen, men også i forberedelserne til at kunne agere som aktive og ansvarlige medborgere.

Marianne Jelved